

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 20 lipca 1948 r.

317

OKÓLNIK

z dnia 16 lipca 1948 r.

w sprawie magazynowania w wytwórniach przywożonych pod wężłem akcyzy napojów winnych.

W związku z powstałymi wątpliwościami co do uprawnień wytwórni napojów winnych do magazynowania napojów winnych, przywożonych pod wężłem akcyzy z innych wytwórni lub wolnych składów bądź z zagranicy, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Z treści art. 14 Prawa akcyzowego (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 29, poz. 122) oraz § 68 ust. 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 grudnia 1946 r. (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 1, poz. 1) wynika, że wytwórniom napojów winnych przysługuje prawo przyjmowania przesłanych pod wężłem akcyzy napojów winnych, wyrobionych w innych wytwórniach, bądź przywożonych z zagranicy lub z innych przedsiębiorstw, uprawnionych do ich magazynowania pod wężłem akcyzy, na warunkach, określonych w § 68 ust. 2 i 3 powołanego rozporządzenia. Zaznacza się przy tym, że wy-

twórnie te nie są obowiązane z tego tytułu do składania zabezpieczenia, przewidzianego dla wolnych składów w myśl art. 28, ust. 1, lit. c) Prawa akcyzowego.

Od przyjętych w ten sposób napojów winnych przez wytwórnie takich napojów, o ile nie posiadają one formalnego uprawnienia do prowadzenia wolnego składu względnie, o ile nie przerabiają tych napojów na wina musujące względnie gazowane, nie przysługują wytwórniom zaniki, o których mowa w § 58 ust. 1 pkt 1 lit. a) i b) oraz pkt 2) powołanego rozporządzenia, chyba, że sprowadzony do wytwórni produkt jest półfabrykatem w rozumieniu tego paragrafu.

za Dyrektora Departamentu
Mgr B. Litwa

(Znak Min. Sk. D. VI. 4935/3/48).

318

OKÓLNIK

z dnia 17 lipca 1948 r.

w sprawie nadzoru nad wyrobem napojów winnych.

Wprowadzenie opasek akcyzowych dla napojów winnych miało na celu skuteczniejsze niż przed wojną zapobieżenie przestępstwom na szkodę akcyzy od napojów winnych przy równoczesnym uproszczeniu systemu kontroli nad samą produkcją tych napojów. W związku z tym obowiązujące przepisy nie przewidują bezwzględnie obowiązku każdorazowego kontrolowania przez organa akcyzowe ilości zacieru winnego oraz zawartości cukru i alkoholu w tym zacierze przy jego nastawieniu oraz przy ściąganiu po zakończeniu fermentacji głównej.

Tymczasem doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektóre izby skarbowe, opierając się prawdopodobnie na formalnie nie obowiązującym okólniku Ministerstwa Skarbu z dnia 31 lipca 1935 r. L. D. VI. 8760/3/35 (Dz. Urz. Min. Skarbu

Nr 22, poz. 519), w dalszym ciągu wymagają, aby każde nastawienie i ściągnięcie zacieru odbywało się w obecności kontroli akcyzowej. Jakkolwiek zasady tego okólnika w praktyce są stosowane, to jednak wobec zmiany systemu kontroli obrotu napojami winnymi zasady, dotyczące kontroli przebiegu procesu fabrykacyjnego, straciły częściowo swą aktualność.

Wobec powyższego Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że kontrola przebiegu procesu fermentacyjnego, a w szczególności nastawienia i ściągnięcia zacieru winnego, powinna być wykonywana jedynie wrywkowo, przy czym częstotliwość tych kontroli powinna być uzależniona od stopnia zaufania, jakim cieszy się dane przedsiębiorstwo ze strony władz akcyzowych. Oczywiście nie wyklucza to możliwości zarządzenia przez izby skarbowe

w indywidualnych przypadkach stałego kontrolowania omawianych czynności w razie uzasadnionego podejrzenia, potajemnego usuwania z przedsiębiorstwa zacieru w celu uszczuplenia przypadającej akcyzy.

W celu umożliwienia organom kontroli akcyzowej dokonywania powyższej wrywkowej kontroli zacierów, przedsiębiorcy powinni nadal zgłaszać stosownie do art. 22 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o postępowaniu akcyzowym (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 123)—każde nastawienie i ściąganie zacierów przy czym przy określaniu rodzaju przeznaczonych do zacieru surowców powinna być podana w zgłoszeniu zawartość alkoholu w przeznaczonych do zacierania surowcach (sokach) w % objętościowych. Z uwagi na to że przy określaniu rodzaju tych surowców (soków) podawanie zawartości alkoholu ma istotne znaczenie dla całokształtu nadzoru i kontroli nad przebiegiem dalszych procesów fabrykacyjnych, przedsiębiorca powinien niezależnie od dokładnego wypełnienia rubryk 10, 16 i 17 księgi produkcji napojów winnych — przy

określaniu rodzaju użytych do produkcji surowców (soków) wykazywać w myśl cytowanego wyżej przepisu — w rubryce 3 wzgl. 4 tej księgi zawartość alkoholu w użytych do zacierania surowcach albo w rubryce 10 w formie ułamka w mianowniku stwierdzoną ewentualnie zawartość alkoholu w nastawionym zacierze, w % objętościowych.

Izby Skarbowe w ciągu miesiąca stycznia 1949 r. przedłożą Ministerstwu Skarbu swe uwagi odnośnie ujemnych spostrzeżeń, poczynionych ewentualnie w związku z niniejszym zarządzeniem.

Sprawozdania negatywne obowiązują.

Zarazem zwraca się uwagę na konieczność baczniejszego nadzorowania napojów winnych w czasie przewozu oraz w obrocie handlowym, sprawdzania sposobu naklejania opasek tudzież kontrolowania, czy nie używa się opasek fałszowanych lub używanych. —

za Dyrektora Departamentu
Mgr B. Litwa

(Znak Min. Sk. D. VI. 7674/3/48).

319

OKÓLNIK

z dnia 19 lipca 1948 r.

w sprawie wypłaty pracownikom państwowym, po siadaczom kart opałowych zaliczki na poczet ekwiwalentu za zniesienie tych kart.

Na podstawie uchwały Ścisłego Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1948 r. Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że w miesiącu lipcu 1948 r. winna być wypłacona pracownikom państwowym, posiadaczom kart opałowych, zaliczka na poczet ekwiwalentu za zniesienie tych kart w sumie zł 260. — (dwieście sześćdziesiąt złotych) na osobę. Wypłata powyższa winna nastąpić na zasadach określonych w zarządzeniu okólnym Ministerstwa Skarbu z dnia 25

marca 1948 r. Nr D. III. 3040/2/48 w sprawie dodatku aprowizacyjnego dla pracowników państwowych podanym do wiadomości i wykonania pismem z dnia 1 kwietnia 1948 r. NDI-12143/4/3/48.

za Dyrektora Departamentu
T. Zaorski
Naczelnik Wydziału

(Znak Min. Sk. D. I. 24271/4/48).

320

OKÓLNIK

dnia 19 lipca 1948 r.

w sprawie wdrażania postępowania karnego przeciwko obywatelom państw obcych o przestępstwa dewizowe.

W sprawie wdrażania postępowania karnego przeciwko obywatelom państw obcych o przestępstwa dewizowe, Nadzór Prokuratorski Ministerstwa Sprawiedliwości stoi na stanowisku, że na zasadzie art. 242 kodeksu postępowania karnego obowiązek zawiadomienia oskarżyciela publicznego o popełnieniu przestępstwa, ściganego z urzędu, ciąży również na Urzędach Celnych w zakresie swego działania.

W związku z powyższym Ministerstwo Skarbu poleca, aby urzędy celne zawiadomiały oskarżyciela publicznego ustnie lub pisemnie, wszelkimi rozporządzalnymi środkami łączności i komunikacji o każdym przestępstwie dewizowym, wymienionym w art. 16 ust. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz.

U. R. P. z 1938 r. Nr 86, poz. 584), zmienionego dekretem z dnia 2 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 549).

W przypadku zatem przytrzymania obywatela państwa obcego z powodu popełnienia, względnie usiłowania popełnienia przestępstwa dewizowego należy, niezależnie od normalnego wdrożenia postępowania karnego przeciw podejrzanemu i odstąpienia go do sądu, zawiadamiać właściwego prokuratora z podaniem danych co do osoby podejrzanego, kwoty zakwestionowanej ze streszczeniem okoliczności wśród jakich zatrzymania dokonano oraz do jakiego sądu skierowano podejrzanego.

Zawiadamiać prokuratora należy natychmiast po dokonaniu zatrzymania, gdyby zatrzymanie nastąpiło w porze nocnej, należy zawiadomić prokuratora rano dnia następnego.

Jednocześnie uchyla się poprzedni okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 13 października 1936 r. L. D. IV. 23539/3/36 w sprawie niniejszej (D. Urz. Min. Sk. Nr 28, poz. 835).

Dyrektor Departamentu
Z. Czyżewski

(Znak Min. Sk. D. IV. 4412/2/48).

321

OKÓLNIK

z dnia 20 lipca 1948 r.

w sprawie wyjaśnień do art. 24 Ustawy z dnia 30. I. 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania (Dz. U. R. P. Nr 10 poz. 74).

W związku z § 39 ust. 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12.III. 1948 r. w sprawie wykonania Ustawy z dnia 30.I.1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 106) — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że do wystawiania zaświadczeń dających podstawę do odliczania od kwoty rocznego wkładu są upoważnione niezależnie od Banku Gospodarstwa Krajowego i Banku Rybaków Morskich w Gdyni następujące instytucje kredytowe: Państwowy Bank Rolny, Bank Gospodarstwa Spółdzielczego, Polski Bank Komunalny w Łodzi, Komunalny Bank Kredytowy w Poznaniu, Bank Handlowy w Warszawie oraz Bank Związku Spółek Zarobkowych w Poznaniu, — z tytułu udzielonych przez te instytucje kredytów w ramach Państwowego Planu Inwestycyjnego. —

Zastępca Dyrektora Departamentu
K. Żyła

(Znak Min. Sk. D. II. 9976/9/48).

Ogłoszenia

Ogłoszenia o unieważnieniu legitymacyj urzędowych.

Objaśnienie znaków:

OrOs	—	dział organizacyjny i osobowy
GB	—	„ gospodarczy i budżetowy resortu
KS	—	„ karny skarbowy
OSk	—	„ Ochrony Skarbowej
OK	—	„ obrotu pieniężnego i kredytu
B	—	„ budżetowy
K	—	„ finansów i podatków komunalnych
RK	—	„ rachunkowo-kasowy
C	—	„ cel
ZPP	—	„ zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	—	„ podatków: obrotowego i dochodowego
PW	—	„ podatku od wynagrodzeń
MOSk	—	„ podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	—	„ innych podatków bezpośrednich
EA	—	„ egzekucji administracyjnej
A	—	„ akcyz
M	—	„ monopolów
U	—	„ ubezpieczeń
Sp	—	„ spółdzielczości
L	—	„ likwidacyjny
R	—	„ różnych
Z	—	zarządzenie
I	—	instrukcja
O	—	okólnik
Ob	—	obwieszczenie
Uch	—	uchwała
Rp	—	rozporządzenie
Reg	—	regulamin

OGŁOSZENIE

o unieważnieniu legitymacyj urzędowych.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 278 wystawioną przez Izbę Skarbową w Olsztynie na nazwisko Orłowskiego Wacława pracownika kontraktowego.

Unieważnia się skradzioną legitymację Nr 533 wydaną Jadwidze Szwerynowej przez Izbę Skarbową w Warszawie.

Porz.	T	R	E	S	C	Data	Znak	OrOs	GB	KS	OSk	OK	B	K	RK	C	ZPP	POD	PW	MOSk	P	EA	A	M	U	Sp	L	R	
317						16 VII. 1948 r.	D. VI. 4935/3, 48																						
318						17 VII. 1948 r.	D. VI. 7674/3, 48																						
319						19 VII. 1948 r.	D. I. 24271/4, 48																						
320						19 VII. 1948 r.	D. IV. 4412/2, 48																						
321						20 VII. 1948 r.	D. II. 9976/9, 48																						

Cena zł 22

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata: roczna zł 2.400; półroczna zł 1.300 kwartalna zł 700; miesięczna zł 300.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz okres czasu, którego prenumerata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty. Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca następnego po dokonaniu wpłaty, jednak na okres nie dłuższy niż do końca 1948 r.

Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym Urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji pozostaną bez odpowiedzi. Pojedyncze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego. Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 11 szpalty, wynosi zł 90

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszkii 1.